

... eftersom jag själv är gripen av Kristus Jesus. (Fil 3:12b)

Av Henrik Andersson, studiehandedare på FFG.

Att "bli gripen" kan innebära flera saker. Den första associationen är förmodligen att bli fångad, begränsad, frihetsberövad. Om man blir gripen av polisen i Sverige så beror det troligtvis på att man är misstänkt för ett brott. Att "bli gripen" av någon eller något kan också innebära att den personen eller händelsen har gjort ett djupt intryck. Då Paulus i Filipperbrevets tredje kapitel säger att han är gripen av Kristus så finns förmodligen något av båda aspekterna med. Paulus hade varit en ivrig följare av den fariseiska fromheten och en okänd följare av de första kristna. Till det yttre var han en oklanderlig man med rätt härkomst, god familjebakgrund och prickfri laglydnad. (Fil 3:4–6) Vem kan få för sig att misstänka

honom för något? Vem kan med rätten på sin sida gripa honom? Vem kan anklaga honom?

Det visade sig för Paulus att Gud kunde det. Mitt under hans yttre oklanderlighet fick han på sin väg till Damaskus möta Gud genom att möta Jesus, den som han förföljde. Han fick förstå att det som han höll fram om sig själv, rättfärdighet genom lagen, inte var tillräckligt inför Guds domstol. Han stod anklagad precis som alla andra, de som han såg ner på, för att följa härskarna över luftens välde, sina köttsliga begär och göra vad köttet och tankarna ville. Han var i sig själv ett vredens barn, en stridspilot för den Onde då han förföljde församlingen (Ef 2:2–3).

Samtidigt, när Paulus mötte sin domare så mötte han i samma person också sin frälsare Jesus. Allt det som förr hade varit en vinst för honom räknade han nu som en förlust, ja som skräp, eftersom han hade funnit det som var långt mer värt:

rättfärdigheten från Gud genom tron på Kristus. Han fick lära känna kraften i Kristi uppståndelse och hade hopp om att nå fram till sin egen uppståndelse från de döda i evig rättfärdighet. Paulus hade blivit gripen av Kristus Jesus och hans oförtjänta barmhärtighet vars djupa intryck på honom fick honom att ändra kurs fullständigt och han var fast besluten om att hålla fast vid det som han nått fram till. Han som tidigare trodde sig vara

fri hade egentligen varit gripen av synd, död och sitt eget kött, men gripen av Kristus kunde han veta sig vara frikänd och fri. Han behövde inte frukta döden, den sista fienden, längre. Nu kunde han frimodigt vara en rätt Herrens tjänare. Den nit med vilken Paulus hade kämpat mot Kristus

och de kristna vändes nu i en nit *för* Kristus och *för* de kristna.

Den resa i resan som Paulus fick göra på vägen till Damaskus är en resa som varje kristen därefter har fått göra. Guds lag avslöjar vad lite vi har att lita till i oss själva under syndens slavok, och för oss mot Guds evangelium: Jesu Kristi död och uppståndelse i vårt ställe och den friheten som vilar över den som tror på honom. Det får vara vår ständiga bön att vi alla om och om igen får bli gripna av Jesus och så bli verkligt fria från lagens krav och syndens skuld till ett barnskap och en glädjefull tjänst hos Gud. Gripna av Kristus och därför fria!

"Jag glömmer det som ligger bakom och sträcker mig mot det som ligger framför och jagar mot målet för att vinna segerpriset, Guds kallelse till himlen i Kristus Jesus." (Fil 3:13–14)

Han fick förstå att det som han höll fram om sig själv inte var tillräckligt inför Guds domstol.

